

Moje online studiranje u okolnostima zdravstvene pandemije

Na dočeku nove 2020. godine rekla sam: „Ovo će biti moja godina!“. Godina je krenula stvarno odlično. Rođendani prijatelja i maškare. Svaki vikend odlazak u šator na fešte i tako sve do riječkog karnevala. Malo po malo počele su sve veće mjere opreza zbog COVID-19. Nisam to shvaćala ništa opasno jer nije bilo puno oboljelih. Fakultet se trebao odgoditi na samo dva tjedna. Produžilo se. U cijeloj Hrvatskoj, osnovne i srednje škole te fakulteti imaju nastavu putem interneta.

Dolazim s otoka Krka, iz jednog malog mjesta Klanice koje se nalazi u općini Dobrinj, svega 2 kilometra do mora. Inače, putujem svakoga dana s Krka u Rijeku na fakultet. Stoga, kućna karantena olakšala mi je pohađanje istoga. Biti ću iskrena, izolacija zbog koronavirusa nije mi teško pala. Ovako bih mogla cijelu godinu. Ujutro me ne budi budilica, već ustajem kada ja to želim. Volim se ustati ranije, oko 8.30 sati. Nakon toga odradim jutarnje istezanje te doručkujem. Tu počinje moj „radni“ dan. Uzimam laptop i organiziram taj dan. Pregledavam email jer nam ih stiže puno ovih dana. Zapisujem koje smo zadaće dobili, koji su krajnji rokovi za predaju, kada su nam kolokviji i što trebam iduće učiti. Ostala sam dobro organizirana kao i na fakultetu. Utorkom i srijedom imamo online predavanja i seminare iz psihologije obrazovanja. Razlog zbog kojeg mi se sviđa ovakva nastava je zbog toga što ne moramo ići na predavanja koja smatram manje korisnim. Iz nekih predmeta predavanja jednostavno nisu potrebna zbog načina izvođenja nastave i prezentiranja profesora. Na taj način štedimo vrijeme te se možemo posvetiti nečemu što nam slabije ide. Pošto imam viška slobodnog vremena odlučila sam i vježbati. Svakoga dana odradim trening te se na taj način osjećam ispunjenije. Mislim da ljudi koji se sada nalaze u svojim kućama imaju više prednosti nego ljudi u stanovima. Nažalost, to nitko sada ne može birati. Smatram da mi, ovdje na Krku nemamo osjećaj karantene. Prije je bilo ograničeno kretanje unutar općine, ali su to sada ukinuli. Zabranili ili ne i dalje imamo more u našoj općini. Možemo se šetati i provoditi vrijeme vani, u prirodi, na svježem zraku. Naravno, pridržavamo se mjera da se ne okupljamo u skupinama više od pet. Osobno, ne viđam se s nikim osim s dečkom te nonom, mamicom (naziv na baku na otoku Krku) i didom i naravno, ukućanima (mamom i tatom). Obavljam kupnju za svoje starije članove obitelji jer su stariji od 65 godina te ne smiju izlaziti izvan kuće. Nije ni njima teško. Taman je bilo vrijeme sadnje pa im nije bilo dosadno. Vratimo se na moje online studiranje. Malo je teško popratiti sve mailove koji nam stižu pa nam nešto i promakne, ali je bitna dobra organizacija. Sve si zapisujem kako ne bih ništa propustila i zaboravila. Obavljam sve zadaće u roku i to što je prije moguće pa da imam više slobodnoga vremena za sebe. Stalno sam u kontaktu sa svojim kolegicama s faksa koje se nalaze u Rijeci, u stanu. Nije im lako. Zabavljaju se na sve načine. Vježbaju, gledaju televizor i uživaju u lijepim danima na balkonu. Od kad je ova karantena postala sam jako zahvalna. Zahvalna na malim sitnicama koje imam, a koje sam shvaćala olako. Šetnju uz more više ne uzimam zdravo za gotovo, već uživam u svakom boravku na otvorenome. Zahvalna sam što

imam tu privilegiju da mogu izići iz kuće. Najviše od svega, zahvalna sam na tome što su svi koje poznajem zdravi. Mislim da je to najveća sreća koju trenutno možemo imati.

Jako sam zadovoljna s izvođenjem nastave putem interneta zbog pandemije koja je pogodila cijeli svijet. Profesori su se isto dobro snašli. Ne odgađamo kolokvije niti ocjenske zadaće. Smatram to izuzetno važnim kako ne bismo to morali nadoknađivati u šestome mjesecu kada se predviđa povratak na fakultet. Nadam se ipak, da ćemo i završne odraditi online te da ovu godinu zaključimo kako smo je i počeli. Nadam se da su i svi profesori zadovoljni, ali prije svega i zdravi.

Klara Crnčić, 1. god. US